

orationibus tam tuis sanctis: q̄ omnium fratum memoriā mei habeas. Vt sciant æmuli fidei meæ præstitam esse rationē:& conuenire cum ecclesia recognoscant:& magis magisterium sumant:ut non solum gratulentur nos credidisse:uerum etiam aliquantulum inimicis & credentibus profuisse.

Tractatus beati Hieronymi de essentia trinitatis & membris domini: cuius effectum subiectum indicat ar-

gumentum.

Epistola Sexta.

d Eum trinum in personis: inuisibilem: incorporeum: incomprehensibilem: immēsum: immutabilem: simplicem: & immortalē docens infert: Cuncta quæ in scripturis uel de motibus animæ uel de huma- nis in membris tradunt: in deo non carnaliter sed spiritualiter & figuraliter intelligenda: singulariter in membris & motibus dei in scripturis tradita: mysticum & spiritualem sensum exponens.

C Onipotens deus pater & filius & spiritus sanctus: unus atq; trinus: unus uidelicet in natura: trinus in personis: solus inuisibilis: solus immensus atq; incomprehensibilis: solus incircumspectus: solus incor- poreus & immortalis: ubiq; praesens sed latens: ubiq; totus sed immensus. Inuisibilis est: quia i essentia sua uideri non potest apostolo testante: qui ait: Q uem uidit nullus hominum: sed nec uideri potest. Et in euau- gelio: Deum nemo uidit unq. Incorporeus est: quia nullis membroꝝ & lineamentis cōpositus est siue compactus existit: sicut ueritas in euangelio dicit. Spiritus est deus: & qui adorat eum: in spiritu & ueritate oportet adora- re. Immensus est: quia q̄tias eius uel qualitas a nullo mentiri potest. Cui Salomon in sua oratione supplicans ait: si cæli & cæli cæloꝝ te non capiunt: q̄to magis domus ista quā ædificauit. Incircumspectus est: quia circūscri- bi non potest. Illocalis est: quia de loco ad locū nequaꝝ translat: nec quolibet detinetur ipso de se p Esaiā testimoniū perhibente: Cælū sedes mea est: terra scabellum pedum meog. Et per Hieremiam: cælum & terram ego i- pleo: Cuius immensitatē propheta in psalmis confitens ait. Si ascendero in cælū: tu illuc es: & cetera. De cuius i- mensitate adhuc in libro Iob scriptū est: excelsior cælo est. Et unde agnoscis: Longior est terra. Immensitas eius latior est mari. Q uia cælum & terram implet: proculdubio nullus locus est eius presentia absens: super omnia quippe est regendo atq; imperando subtus est omnia sustinendo atq; portando: non pondere laboris: sed infati- gabilis uirtute. Immutabilis est: quia ab eo quod est: omnino mutari non potest: ipso dicente per Malachiam p prophetā. Ego dominus & non mutor. Ideo deus imutabilis dicitur: quia misericordia eius: ira: furor: pœnitentia: obliuio: recordatio: & alia his similia ei non accidunt: simplex enim natura est: & immutabilis: & imperturbata neq; aliud est ipse & aliud quod habet: sed ipsum est: quod habet: & quod est immortalis est: quia mori non potest apostolo dicente: qui solus immortalitatem habet: & lucem habet inaccessibilem: quem uidit nullus ho- mo: sed nec uideri potest. Vbicunq; autem sacra scripture sparsim per diuinos libros in deo motus animæ: seu humana membra describit. i. caput: capillos: oculos: palpebras: aures: nares: os: labia: cor: linguam: imaginē: ute- rum: manū dexterā: sinistrā: digitos siue digitū: alas: scapulas: posteriora: pedes: Itē motus animæ irā: furorem: obliuionem: pœnitentiā: recordationē: & his similia: nō carnaliter iuxta historiam a recte intelligentibus sumēda sunt: sicut a iudeis & plærisq; haereticis carnaliter sapientibus: qui deum corporeū atq; locale opinantur: sed spiritualiter omnia de eo intelligenda & contuenda sunt. Siquis enim deo humana membra seu motus animæ: more humano inesse credit: proculdubio in corde suo idola fabricat: Cum ut dictū est: figuraliter in deo caput legimus ipsam essentiā diuinitatis eius quæ omnia precedit: & cui omnia sunt subiecta: intelligere debeamus: capillos uero capitum eius sanctos angelos seu uniuersos electos accipi oportet. De quo quidē sacramento in li- bro Danielis scriptū ē: aspice bā donec th̄roi positi sūt: & antiquus dieꝝ sedit: uestimentū eius q̄si nix cādidiū: & ca- pilli capitum eius q̄si lana mūda. Hoc enī significat p uestimentā cādida dei: qd' & p capillos capitū sui: eius sc̄os ui- delicet angelos & multitudinem sanctorꝝ dealbatorꝝ. Vel certe ideo capilli eius lanæ mundæ comparantur: ut per hoc antiquus dierum credatur esse. Oculos deus dicitur habere: pro eo q; omnia uider & nihil cum latet. In cuius conspectu ait apostolus: nulla creatura inuisibilis est: omnia enim nuda & aperta sunt oculis eius. Ali- ter enim oculi respectu gratiæ eius intelliguntur: ut est illud in psalmo: preceptū domini lucidū illuminans o- culos: palpebræ domini occulta & incomprehensibilia iudicii sui spiritualis in diuinis libris eius inuitur: de q- bus occultis & incōprehensibilibus sacramentis atq; iudicis in psalmo legitur: palpebræ eius interrogant filios hominū. i. probant. Aures dicitur habere dominus propterea: quia omnia audit. Nihil eū sub silentio latet: de quo in libro sapientiæ dicitur: Auris cæli audit omnia: & tumultus murmurationū non absconditur. Nares dei inspiratio eius in corde fideliū: ut est illud in libro regū. Ascendit fumus de naribus eius. i. lachrymosa compun- ctio pœnitentiū inspiratione eius. Facies dei cognitio ueritatis: seu cognitio diuinitatis eius ad homines: de qua cognitione in psalmo scriptum est: Ostende nobis domine faciem tuam: hoc est dona nobis cognitionē tuam: quæ cognitione per filium omnibus hominibus innotuit: ipso dicente in euangelio: Nemo nouit patrem nisi fili- us: & cui uoluerit filius reuelare. Aliter uero facies dei significat inuisibilē essentiā diuinitatis filii dei: de qua ip- se dominus ad Moysen per ipsū angelū respōdit: posteriora mea uidebis: facie aūt meā uidere non poteris: Os uero dei filius dei patris. i. Christus dñs: de quo Esaias ppheta ex iudæorꝝ persona affatus ait: Q uia os eius ad ira cundia p̄uocamus: aliter uero os domini sermo eius siue uisio accipit̄ de quo sermōne dei predictus ppheta ait. Os domini locutū est: hoc est uerbū filius dei p̄is: p quē oia facta sūt: de quo i psalmo dicit̄: Verbo dñi cæli fir- mati sūt. Et alibi. Misit uerbū suū: & saturauit eos. Et i euāgelio. In principio erat uerbū. Lingua domini mystice si- gnificat spiritū sanctū: p quē deus pater secreū suū manifestauit hoibus: unde in psalmo: lingua mea calamus scribere uelociter scribentis. Labia dei mystice utriusq; testamenti consonantia intelliguntur de qbus duobus te- stamentis in puerbiis dicit̄. Et diuūatio i labiis eius: i iudicio non errauit os eius. Brachiū uel brachia dei patris filius

filius eius & spiritus sanctus intelligitur: sicut est illud in Esaia: Et brachia mea populos iudicabunt. Brachium dei patris singulariter filius eius accipitur: de quo Hieremias ad ipsū ait. Et nunc domine deus: qui eduxisti populum tuū de terra ägypti i manu forti & brachio extēto. Ideo aut̄ filius dei brachiū dicitur: quia creatura electa ab ipso continetur. Dextera dei patris unigenitus filius accipitur: de quo in psalmo ex persona hominis assūpti dicit̄: Dextera domini fecit uirtutē: dextera domini exaltauit me. Alter uero dextera domini gloriam patris & aeternā beatitudinē significat: de quo in psalmo ex persona patris dicitur ad filiū: sede a dextris meis: dicitur aut̄ dextera dei omnis electa creatura in cælo & in terra: sicut per sinistram eius intelligitur reprobata creatura. i. demones & omnes impii: qui ad latuam positi aeterna supplicia sustinebūt. Manus dei patris filius eius accipitur eo q̄ p̄ ipsū oia facta sunt. Alter uero manus dei potestas intelligitur: de qua potestate in libro Hieremias dicit̄. Sicut lulum in manu figuli: ita uos in manu meā domus Israel. Itē nōnūq̄ manus domini flagellū accipitur de cuius percussione in Sophonia propheta scriptū est: Extendā manū meā super Iudā: & sup habitantes israel: & disperdā de loco hoc reliquias Baal: pro qua domini percussiōē beatus Job de scipio ait: manus domini tetigit me. Digitus domini singulariter spiritus sanctus accipitur: a quo spiritu sancto lex in duabus tabulis lapideis scripta narratur in modo Synai. Ipse enī scripsit: qui scribenda dictauit. i. spiritus sanctus: de quo spiritu sancto dominus in euangelio: Ego in digito meo eiicio demonia: quod alius euangelista apte declarans ait: Si ego in spiritu dei eiicio demonia. Sicut enī digitus cū manu uel brachio: manus uero uel brachiū cū corpore sūt i naturā unū: ita pater & filius & spiritus sanctus: tres quidē sunt i psonis: una uero substātia diuinitatis. Digihi dei pluraliter sancti intelligunt̄ prophetæ: p̄ quos sanctus spiritus legis ac prophetar̄ libros sua inspiratiōē describit: de qbus in psalmo dicitur: Videbo cælos tuos opera digitor̄ tuor̄. Per cælos enī libros legis & prophetar̄: p̄ digitos uero sanctos ut dictū est prophetas: mystice insinuauit. Imago dei patris inuisibilis: aliter nāq̄ est imago dei p̄fis in filio suo: quem non aliunde sed ex semetipso: hoc est ex substantia sua: & per oia sibi simile & æqualē genuit. Alter uero in aia hoīs: quā non ex se. i. de substantia sua: sicut plæriq; haeretici opinati sunt genuit: sed ex nihilo creauit. Sicut aliter est imago cuiusq; regis in filio eius: quē ex semetipso sibi similem genuit. i. hō hoīem. Alter uero in annulo siue in cæra imago est impressa: quæ non est: quod ipse filius qui naturaliter hoc est q̄ & pater. Cor dei patris est arcanū eius sapientiae mystice: ex quo uerbum idest filiū suū impassibiliter sine initio genuit: ipso dicēte: Eructauit cor meum uerbum bonū. Alas deus dicitur habere: pro eo quod more uis electos suos tāq̄ pullos sub se colligit: fouet: & ab isidiis diaboli & malo hoīum ptegit. Vnde ppheta: Sub ubra alarū tuarū protege me. Scapulas habere dicitur: quia infirma mēbra ecclesiæ quasi in scapulis portat. sicut i psalmo dicit̄: Scapulis suis obunbrabit tibi. Venter dei secreta origo substantiæ eius accipit̄. Vnde in psalmo: Ex utero ante luciferū genui te. Alter uterus dei: incōprehēsibilia iudicia eius: quæ rimari nequeūt: insinuātur mystice: de quo occulto iudicio eius in libro Job scriptum est: de cuius uero egressa ē glacies: & gelu de cælo quis genuit. Posteriora filii dei incarnatione eius accipitur: de qua posterioritate filius in monte Synai ad moysē p̄ angelū loquens ait: Posteriora mea uidebis: facie autē meā uidere nō potes. Pedes dei stabilimentū & uirtus eius est: eo q̄ ubiq̄ præsens est: & uniuersa ei subiecta sunt: Illo ipso dicente per Esiam prophetam: Cælum mihi sedes est: terra autem scabellum pedum meorum. Alter pedes filii dei incarnatione intelligitur: quæ diuinitati subiecta est tanq̄ capiti pedes. Sicut enī per caput diuinitas: ita per pedes eius humanitas eius exprimitur: de qua in Exodus scriptum est: Viderunt Iesum dominum: hoc est Moyses Aaron & Nadab & Eliud & septuaginta de senioribus populi sub pedibus eius quasi lapis sapphyrius: & quasi cælum cui serenum sit. Sicut autē p̄ lapidē sapphyrium cælestes uel sanctos angelos: ita p̄ cælum serenum sanctam ecclesiæ elector̄ ex hoībus assumptā figuraliter demonstrare uoluit: super duas creaturas homo assumptus filius dei in perpetuum regnat: de quo in psalmo dicitur Omnia subiecti sub pedibus eius. Alter autē dei pedes. i. Iesu Christi: significati sunt sancti predicatorēs: de q̄ bus in Deuteronomio scriptum est: Q uis appropinquauit pedibus eius: accipiet de doctrina eius. Vestimentū filii dei aliquando caro eius: quæ a diuinitate est assumpta: in diuinis libris figuraliter accipitur: de quo indumento carnis Esaias ait: Q uis est iste qui uenit de Edō: tinetis uestibus de boſta. Rursus uestimenta eius de domini sancta accipitur ecclesia: quæ per fidē & dilectionē ei coniuncta est: de qua dicitur in psalmo: Dominus regnauit: decorē induit. Et in psalmo alio ad ipsum dominum confessionē & decorē induisti: amictus lumine sicut uestimento. Pallium iam dicta eius ecclesia intelligitur: de quo in libro Genesis scriptum est: lauit in uino stolam suā: hoc est in passione & sanguine carnē suā. Calciamenta domini nostri Iesu Christi mystice significant incarnationē eius: quā ex mortalitate humani generis assumere dignatus est: de qua incarnatione sua ipse p̄ propria in psalmo ait. In Idumēa extendā calciamētū meū. i. in plebe gentilium manifestabo incarnationē meam. Gressus dei aduentus filius dei in mundū: & regressus ad patrē de quibus psalmus ait: Visi sunt gressus tui deus: gressus dei mei. De utero uero nascendo positus est in præsepio: quia postq̄ omnia ipse pro qbus a patre misserūt: appensus est in ligno crucis: de cruce aut̄ depositus secundū corpus: sepultus est: & secundū animā ad infernum descendit. Tertia autem die per potentiam suæ diuinitatis carnem suam de sepulchro suscitauit. Et post diem resurrectionis quadragesimo die uidentibus apostolis ascendit in cælum: & sedet ad dexteram patris. i. ad gloriam eius. Hi sunt enim gressus filii dei: iste descensus & ascensus eius: qui frequenter in sacris scripturis legit̄. Ascendere dicitur deus: cum filius carnem ex nobis assumptam i cælum uelut captiuā duxit captiuitatē: quia naturā huāni generis quæ a diabolo i mūdo captiuā retinebāt assumēs locū i cælū ubi nunq̄ ater fuit: tanq̄ captiuā deportauit. Abscondere facie suā deus legit̄ cū hoībus qbusdā eorū exigētibus culpis: cognitio nē suā abscondit̄: sicut in populo iudæor̄ nūc ipletū uidemus: quia negātes filiū dei sciētiā iudicā ita p̄dicerūt.

Cherubim

ut similes fierent gentibus quae deū non nouerunt. Ostendere facie suā dicitur deus: cū respectū gratiae suae quibus uult scilicet electis suis: in corda eorum occulta inspiratione insinuat: & ad diligendū se: amorē suū infundit. Sedere dicitur deus non corporaliter humano more: sed potentialiter super omnē creaturā regnando eā possidere. Vnde est illud in psalmo. Regnabit dominus super omnes gentes: deus sedet super sedem suam. Sedere autem deus dicitur super Cherubin quod interpretatur plenitudo scientiae: per quod significantur sancti angelii: siue mentes spiritualium uirorum: in quibus deus inuisibiliter presidet & regnat. In illis enim sedent: qui scientia eius & dilectione pleni sunt. In proverbiis quippe Salomonis: Anima iusti sedes est sapientiae. Sapientia uero dei patris Christus est: qui in animabus sanctorum dei sedere dicitur. Descendere deus in mundum dicitur: quando aliquod nouum quod ante non fecerat in creatura humana operatur: sicut filius dei patris descendisse narratur: quando uera carnē ex Maria uirgine propter redēptionē nostrā suscepit: & deus homo fieri dignatus est non amittendo quod erat: sed assumendo quod non erat: de cuius assūptione. i. incarnatione ut in psalmo scriptū est: Inclinauit calos & descendit & caligo sub pedibus eius. Calos inclinauit: qui aduentū suū pronunciāt: angelos siue prophetas misit: qui aduentū eius hoībus nunciarent. Caligo sub pedibus eius: quia ipii hoīes ob suā malitiā incarnationē eius agnoscere non potuerunt: nec adhuc possunt. Stare deus dicitur: cū nos infirmos i. suā creaturā: ad pœnitentiā & conuersiōne patienter sustinet: ut est illud in Abachuc propheta: Stetit & mens eius est terrā: & dissoluit gentes. i. stetit ad superueniendū: & dissoluit credentes in se a uinculis peccatorum. Transire dicitur deus cū de cordibus quorundā hominū in quibus antea per fidē condebatur: postea sub repente pœfidia: uel quolibet delicto: ab eis recedit & ad alios transit: quēadmodū de Iudaïs ad gentes: de hæreticis ad catholicos: seu de quibuslibet irreligiosis & negligentibus pro uitio suo recedere dicitur: & ad alios transire: quod non localiter aut uisibiliter sed inuisibiliter occultoq; iudicio facere consuevit. Ambulare dicitur deus: nō de loco ad locū transeundo: quia ipiū est ita credere: sed ambulatio eius est in cordibus sanctorum: delectatio: sicut scriptū est: Et inhabitabo in eis: & ambulabo: & ero illoꝝ deus. Vel certe dei ambulare est in sanctis predicatoribus suis de loco ad locū transire. Loqui dei est inuisibiliter sine uoce uel quolibet strepitu in mentibus sanctorum: uoluntate suā atq; rectū intellectū inspirare: seu futura sicut in sanctis prophetis reuelare: quae locutio dei ut quidā uolunt: tribus modis accipitur. Primo nāq; modo per subiectā creaturā: sicut ad Moysē in rubo & igne apparuīt: uel sicut ad Abrahā atq; Jacob & cætetus sanctorum: quibus in angelis apparuit. Secūdo uero modo in sonis: sicut ad Iacob & ad zachariā prophetā & ad Ioseph spōsu Mariæ & aliis sanctis: quibus secreta reuelare uoluit. Tertio autē modo neq; p creature uisibile neq; p hoīem: sed occulta cū inspiratione inuisibiliter corda eorum tangendo efficit: sicut i libris prophetarum scriptū est: cū ipsi prophetæ subito afflati spiritu sancto exclamant dicentes: hæc dicit dominus: dei est bona acta p̄bare: sicut & illud in Genesi: Vedit deus cūcta quae fecerat & erat ualde bona. i. intelligentibus esse bona demonstrauit. Alter uidere dei est mala hominū scienter reprobare: sicut est illud in Esaia propheta. Et uidit deus: & apparuit malū in oculis eius. Itē aliter uidere dei est nos uidentes facere: ut est illud in psalmo. Proba me domine & scito cor meū. Modus iste locutionis i libro Job similiter reperitur: ubi de sapientia patris postq; plurima insignia locutus est de deo patre adiunxit: tunc uidit illā: & enarravit: & inuestigavit: & iperavuit. i. uidētes fecit atq; predicantes: & inuestigantes atq; aliis nunciātes. Cognoscere dei est cognoscentes facere: ut qui prius de se quales essent incogniti erāt: p̄ eius interrogationē & probationē quales essent sibi meti p̄s cogniti fierēt: tale est illud in lege Moysi de populo israelitico: Tētabo iquit eos: utrū custodiant mandatū meū an nō. Nescire dei dicitur quosdā reprobos reprobare: sicut in euāgelio dicit: Nescio unde sitis: recedite a me omnes qui operamini iniquitatē. Cælare dei dicitur: cū creaturā suā: quā non uult periire: sepe castigat: cōprimit: atq; flagellat & flagellando adducit ad se: uel cælare dei dicitur: cū nullū peccatū ipuñitū uult relinquere. Iustus est enī: & ideo omnis iniusticia execrabilis est illi: quia ut dictū est nihil impurū patitur impunitū. Irasci dicitur: non anima motu uel quavis alia perturbatione: quae oīno illi accidere non potest sed creature delinquenti. i. hoībus ipiis & peccatoribus iustum dicitur inferre ultionē: hoc est reddere illis quae merentur: & hec est ultio diuina: iste furor eius dicitur. Pœnitere deus dicitur: non q; more hominum de transactis operibus pœnitiat: qui enī oīa nouit ante q; fiant: pro suis preteritis actibus pœnitere non potest: sed pœnitentia dei est statuta mutare. i. de bono exigentibus culpis malū: de Saule legitur pœnituisse deū: q; cōstituit eū regē: uel sicut nūc uidemus in populo Iudæorū: qui cū esset populus dei ob ipietatē suā factus est synagoga satanæ. De malo uero in bonū sicut accidit in populo gentium: qui cū prius non esset populus dei: nunc autē p gratiā christi populus dei factus est. Hoc quippe modo occulto dei iudicio Iudas christi proditor de apostola tū lapsus gradu in inferni baratro demersus est. Latro uero post crimen rapacitatis de cruce ad paradisū translatus est. Hanc quoq; mutationē de bono ad malū ut dictum est: siue de malo ad bonum: quia occulto iustoq; dei iudicio p̄ sentētia iusticie suae siue p̄ misericordiā eius fiat: pœnitentiā dei dicimus: sicut expressius in libro Hieremias sc̄. i. scriptū est. Non pœnitere dei est statuta nullo modo mutare: unde est illud i psalmo. Iurauit dominus & nō pœnitibit eīt. Et pater ad filiū: Tu es sacerdos i æternū secūdū ordinē Melchisedech. Sacerdos enī dei patris dictus est filius dei nō secundū diuinitatē sed secundū humanitatē: i. qua se pro nobis p̄ passionē & mortē suā acceptabile sacrificiū deo patri obtulit: & ipse est sacerdos qui & sacrificium. Obluiisci dicit̄ deus cum q̄ buldā ipiis & peccatoribus nō misereſ: quod utiq; nō facit ppter crudelitatem quae in deo nō est: sed p̄ occultum iustumq; iudicium suum. Indurare dicitur deus quorundā corda malorum: sicut de Pharaone rege ægypti scriptum est: nō q; omnipotēs deus per potētiā suā eorum corda idūt: quod ipium est ita credere: sed exigētibus eorum culpis cū duricia cordis: quā ipsi sibi oīa mala perpetrādo nutriunt: nō auferunt: quasi illos obliuiscitur quos in isto

Sicut

Annot. in isto iudicio induratos finit. Dormire dei est: cum unigenitus dei patris in assumpta carne pro nobis mori dignatus est cuius morte recte dulcis fuisse prædicatur: ipso dicente per Hieremiam prophetam: Ideo quasi si sō non excitatus sū: & uidi: & sōnus meus dulcis est mihi. Aliter dormire deus dicitur: cum fides eius inter prosperitates huius mundi: in quorundam corda fidelium non uigilat: sed dormit: hāc dormitionem ipse significauit cum in mari inter fluctus maris dormiuit. Vel certe dormire dei est anxius tarde subuenire: sicut est illud i psalmo: Exurge quare obdormis domine? Vigilare dei est in defensione suorum electorum: & ultione inimicorum suorum manifeste se demonstrare.

Beati Hieronymi presbyteri ad Damasum papam obsecrantis: ut sibi respondeat cui in Syria debeat communicare.

Epistola septima.

Importuna in euangelio mulier tandem meruit audiri: & clauso cū seruis ostio: media licet nocte ab amico panes amicus accepit. Deus ipse qui nullis contra se uiribus superari potest: publicani precibus uincitur. Niniue ciuitas quæ peccato periit: fletibus stetit. Quorsū ista tā longo repetita p̄incipio: uidelicet ut paruum magnus aspicias: ut diues pastor morbidā non contēnas ouē. Christus in paradisu de cruce latronē itulit. Et ne quis aliquando serā conuerzionē putaret: fecit homicidii pœnā esse martyriū. Christus in qua prodigū filiū reuertentē lāetus amplectitur: & non agint anouē pecudibus derelictis: una ouicula quæ remanserat: humeris boni pastoris aduehitur. Paulus ex persecutore sit prædictor: oculis carnalibus excæcatur: ut mente plus uideat: & qui uincitos Christi famulos ducebat ad conciliū iudæorū: ipse postea de Christi uinculis gloriatur. Ego igitur ut ante iam scripsi: Christi uestem in Romana urbe suscipiens: nunc barbaro Syriæ limite teneor: & ne putas alterius hanc de me fuisse sententiam: quid mererer: ipse constitui. Verum ut ait Gentilis poeta.

Cælum non animum mutat: qui transmire currit.

Ita me incessabilis inimicus post tergū persecutus est: ut maiora in solitudine bella nunc patiar. Hinc enim præsidiis fulta mundi Arriana rabies fremit. Hinc in tres partes scissa ecclesia ad se rapere festinat. Monachos circa cōmanentium antiqua in me surgit auctoritas. Ego interi clamito: si quis cathedræ Petri iungitur: meus est. Miletius: Vitalis atq; Paulinus tibi hærere se dicunt: possem credere: si hoc unus assereret: nunc autē duo mentiuntur aut omnes. Iccirco obtestor beatitudinem tuā: per crucē domini: per necessitatē decoris fidei nostræ & passionē: ut qui apostolos honore sequeris: sequareis & merito ita in solio cū duodeci iudicaturus sedeas: ita te alias senē cū Petro cingat: ita municipatū caeli cū Paulo consequaris. Ut mihi litteris tuis apud quē in Syria debeam communicate significes: noli despicere animā pro qua Christus mortuus est.

Secundus tractatus de impugnationibus diuersarum hæresum & hæreticorum beati Hieronymi ad marcellam contra Montani hæretici insaniam: qui promissionem sancti spiritus in se dicebat esse complētā ostendēs non in eo tantum sed in aliis eius dogma a catholica ecclesia discrepare: quis autē fuerit ipse montanus & quo tempore hæresis suscitata sit habes quinto historiæ ecclesiastice libro.

Epistola octaua.

Ostimonia de Ioannis euangelio congregata tibi quidam Montani sectator igeſſit in quibus saluator noster se ad patrem itur: missurūq; paraclytum pollicetur. Quæ in quod pmissa sint tempus: & quo completa sint tempore apostologæ acta testantur. Decima die dixit post ascēsum domini hoc est qui quagesimā post resurrectionem spiritum sanctū descendisse linguasq; credentiū esse diuinas: ita ut unusquisq; oīum gentiū sermone loqueretur. quando quidam adhuc parū credentiū musto eos ebrios asserebāt. & Petrus stans in medio apostologæ omnisiq; conuentus ait: uiri Iudei & omnes qui habitatis i Hierusalem: hoc uobis non tum sit: & auribus percipite uerba mea. Non enī sicut uos æstimatis hi ebrii sunt: nā est hora diei tertia. sed hoc est quod dicitū est per Iohel prophetā: In nouissimis diebus dicit dominus. effundā de spiritu meo in omnē carnē: & prophetabunt filii & filiæ eorū: & iuuenes uisiones uidebunt: & seniores sōnia sōniabunt. & quidē in seruos meos & ancillas effundā de spiritu meo. Si igitur apostolus Petrus super quē dominus fundauit ecclesiā & prophetiā & promissionē domini illo tēpore cōpletam memorauit: quomodo possumus nobis aliud tēpus vindicare? Quod si uoluerint respondere: & Philippi deinceps quatuor filias prophetasse & pphetē Agabū repetiri: & in diuisionibus spiritus inter apostolos & doctores prophetas quoq; apostolo scribente formatos: ipsūq; Paulum apostolum multa de futuris hæresibus & de fine sæculi prophetasse: sciant a nobis non tam prophetiam repellē quæ domini signata est passione: q; eos non recipi: qui cum scripturæ ueteris & nouae auctoritate non congruant. Primum in fidei regula discrepamus. Nos patrem & filium & spiritum sanctum in sua unum quemq; persona ponimus: licet substantia copulemus: illi Sabellii dogma sectantes trinitatem in unius persone angustiis cogunt. Nos secundas nuptias non tam appetimus q; concedimus: Paulo iubente ut uiduæ adolescentulæ nubant: illi in tantum purant scelerata coniugia iterata: ut quicunq; hoc fecerit adulter habeatur. Nos unam quadragesimam secundum traditionem apostolorum toto anno tempore nobis congruo ieiunamus: Illi tres in anno faciunt quadragesimas: quasi tres passi sint Saluatores. Non quo & per totum annum excepto Pentecostem ieiunare non licet: sed q; aliud sit necessitate: aliud uoluntate munus offerri. Apud nos apostolo rū locū episcopi tenent: apud eos episcopus tertius est. Habent enim primos de pepusa phrygiae patriarchas: secundos quos appellant Cenones: atq; ita in tertiu. i. pene ultimū locū episcopi deuoluūtur: quasi exinde ambiosior religio fiat: si quod apud nos primū est: apud illos nouissimū sit. Illi ad omne pene delictum ecclesiæ obseruant fores: nos quotidie legimus: malo penitentiā peccatoris q; mortem. Et nūquid qui cadit non resurget: dicit dominus. Et cōuertimini ad me filii cōuertētes: & ego curabo cōtritōes uestras. Rigidi autē sūt: nō quo & ipsi peiora non peccēt: sed q; inter nos & illos sit: q; illi erubescunt confiteri peccata quasi iusti: nos dū penitentiā agi-